

τῆς αἰχμῆς καὶ κυριακῆς τοῦ πατρὸς
 ἐκ τοῦ καὶ τῶν αὐγῶν·
 μαρτυρῶν ὁ λόγος καὶ ὁ λόγος
 ἦν πρὸς τὸν θῆν, καὶ θεὸς ὁ λό-
 γος· οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸ
 θῆν· πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο
 καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο· οὐδὲ ἓν
 ὃ ἦν ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ζωὴ
 ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων· καὶ τὸ φῶς
 ἐν τῇ σκοτεινίᾳ φαίνει καὶ ἡ σκο-
 τεῖα αὐτῷ οὐ κατέλαβεν· ἐγέ-
 νετο ἄνθρωπος ὡς παλαιός τις
 παρὰ τοῦ ὁμομαί αὐτῷ ἰωάννης·
 οὗτος ἐκ τῆς μαρτυρίας
 ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φω-
 τος· οὐκ ἦν ἐκ ἄνθρωπου τὸ φῶς, ἀ-
 λλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ
 φωτός.

ἀπειθαλμένοσ εἰ
μὴ ἐμπροσθεν
κείρου + οἷχων^μ
μύμηφ κρυμφίος
ἐαίμ + ὁδὲ φίλος
μύμηφίου. ὁ ἐσκή
καὶ ἀκούσων αὐτῶ
χαρὰ χαίρει δια
τῆμ φωνῆμ τοῦ
μυμφίου + αὐτῆ
οὐκ ἠχαρὰ ἠέμεν
πὸς πολλῶνται.
ὁ κείνορδεῖ αὐξά
μην. ἐμὲ δὲ ἐλατ
τοῦ θαι + ὁ ἄνωθ
ὁρχόμενος ἐπὶ
μω παμ τωρε
αίμ + ὁ ὡμ ἐκ τῆς
γῆς. ἐκ τῆς γῆς
αἱ καὶ ἐκ τῆς γῆς
λαλεῖ + ὁ ἐκ τοῦ
ὁ ὡοῦ ἐρχόμεν.
ἐπὶ παρὼ παμ τ
ἐαί + καὶ ὁ ὡοῦ

ΚΥ Τὸ ἄρ παρ :

κε καὶ ἠκούσι. τοῦ
το μαρτυρεῖ. καὶ
τῆμ μαρτυρίαν
αὐτοῦ. οὐδὲ λαμ
υάμει + ὁ λαμωρ
αὐτῶ τῆμ μαρτῶ.
οἷαμ. ἰοφραγίσον
ὅτι ὁ θς ἀληθὸς ἐστί.

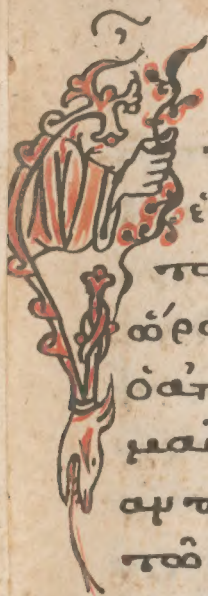

ΕΚ ΚΑΙ ΙΩ

ἔσος ὁ φίας τῆμ
μδρα δέκην. τῆ
μῖα τῶν σαμ
των. καὶ τῶν θῶ
ρομ κελεισμεδρῶ.
ὁ ποῦ ἠσαμ οἱ μα
θκ τὰ σων κημέρ.
διὰ τὸν φούμορ τ
ἰουδαίωρ, ἠλθεν
οἱ σ. καὶ ἐσκήσ το
μέσορ καὶ λέγῃ
αὐτοῖς + ἐρέμην
ἡμῖν + καὶ τοῦ
το ἰωσὼρ ἐδείξ
αὐτοῖς τὰς χείρε

ⲛⲧⲉ ⲛⲧⲉ ⲛⲧⲉ ⲛⲧⲉ

πρὸς τοῖς
 αὐτοῦ μαθη-
 ταῖς· ἔρχεται
 ὥρα, ἵνα παρ-
 ὁ ἀποκτάμεσθε
 ἡμᾶς· δόξα πατρὶ
 αὐτῷ ὡς φέρεται
 τῷ θεῷ· καὶ ταῦ-
 τα ποιήσουσιν
 ὅτι οὐκ ἐγνώσαν
 τὸν πατέρα οὐδέ
 ἐμε· ἀλλὰ ταῦ-
 τα λέγει καὶ
 ἡμῖν ἵνα ὅταν ἔ-
 θη ὡς ἡμεῖς
 μοι δὲ τὸ αὐτὸ
 ὅτι ἐγὼ εἶπον
 ὑμῖν· ταῦτα δὲ
 ὑμεῖς βλαφτε-
 οῦν ἐπὶ τοῖς ὅτι
 μετὰ ἡμῶν ἡμε-
 ρῶν δὲ ὑπάγω
 πρὸς τὸν πατέρα
 τὸν ἐμὸν καὶ
 οὐδεὶς ἐξ ὑ-

μῶν ἐρωτάμε-
 ποῦ ὑπάγεις· ὁ-
 λὸν τὸν κόσμον
 λαλοῦν καὶ ἡμῖν
 λυτῶν τε πλήρω
 κερῶν ἡμῶν τῇ
 καρδίᾳ· ὁ δὲ
 γὰρ τὴν ἀλήθειαν
 λέγω ὑμῖν· σὺ
 φέρεται ἡμῖν· ἵνα
 ἴδωμεν τὸν πατέρα
 καὶ ἐγὼ
 ἀπέλθω, ὅπως
 ῥά κεν τοσοῦτον
 ἔσται πρὸς
 ὑμᾶς· ἐὰν δὲ
 πορευθῶ πρὸς
 τὸν πατέρα
 ὑμᾶς· καὶ ἐλ-
 θὼν ἐκείνους ἐλ-
 λείψω· καὶ ὁ
 κόσμος ὁ ἐμὸς
 καὶ ὁ πατὴρ
 ὁ ἐμὸς καὶ ὁ

ὡ καὶ ρῶ ἐκ
 μου· ἡλθον ὁ
 ἰσὺς καὶ περὶ
 οὐμὲν· πόλιν τῆς
 γαλιλαίας· καὶ
 ἡμεῖς διδάσκοντες
 αὐτοὺς ἐν τοῖς
 συναγῆγαι· καὶ ἐ-
 ζεπλίσσοντο
 ἐπὶ τῇ διδασκίᾳ
 αὐτοῦ· ὅτι ἐμὲ

σία ἡμεῖς ὁ λόγος αὐ-
 τοῦ· καὶ ἐν τῇ
 συναγωγῇ ἡμεῖς
 θρονοῦσιν· ἔχοντες
 πρῶτον δαίμονιον
 ἀκαθάρτου· καὶ
 ἀνέκραγεν· φωνή
 μεγάλη· λέγων· ἔα·
 τῇ ἡμεῖς καὶ σοὶ ἰσὺς
 μαρτυρεῖ· καὶ ἔλε-
 γον· πολεμεῖτε ἡμεῖς·
 οἱ δὲ αὖτε πάλιν· ὁ
 ἰσὺς τοῦ θ· καὶ
 ἔπετι ἡμεῖς στή-
 νον αὐτοῦ· ὁ ἰσὺς
 λέγων· θύμεσθαι
 καὶ ἐξελθεῖν αὐτοῦ·
 καὶ ῥίψαντες αὐτῶν
 τὸ δαίμονιον· εἰ-
 σὸς ἡμεῖς ὁ ἰσὺς
 ἡλθον αὐτοῦ·
 καὶ ἐν ἡμεῖς ἡλ-
 θον αὐτοῦ· καὶ ἐγ-

